

La fuga

Avui m'he mirat al mirall i he vist que soc la dragona de Sant Jordi. No sé com reaccionaria la meua mare, penso que s'enfadaria. Bon dia mama. Vaig cridar. Que t'has fet a la cama? Que t'ha passat? Va cridar la meua mare enfadada. No sé, m'he despertat així. Vaig dir jo molt trista. Doncs ja pots fer la maleta i anarte'n de casa, no et vull aquí amb aquestes pintes, em fas vergonya. Va dir la meua mare molt enfadada i amb cara de fàstic. Vaig anar corrents a fer la maleta i em vaig posar a plorar. Quan vaig acabar de fer la maleta me'n vaig anar de casa sense dir res.

La gent em mirava malament, amb cara de molt fàstic. Vaig anar a un bosc i em vaig seure a terra per treure el sac de dormir i totes les meues coses. Vaig estar en aquell bosc sense anar a l'escola i sense menjar. Anava veient com passava la gent, fins que un dia un home em va

Veure allà tirada i em va dir, que si volia anar a casa seva, que em donaria de dinar. Li vaig dir que sí, i quan vam arribar-hi em va començar a fer preguntes, com per exemple, qui era la meua mare i el meu pare. Li vaig respondre que la meua mare era alta, amb el cabell ros i amb molt mal caràcter i, el meu pare... Volia dir que el meu pare m'havia abandonat de petita, però abans d'acabar la frase em vaig posar a plorar. Van haver uns minuts de silenci, però després vaig dir... el meu pare m'ha abandonat. L'home em va preguntar que quin era el meu nom, i li vaig respondre que em deia Carla. Em va dir que ell tenia una filla que es deia igual que jo, però es va morir i la seva dona li va dir que es divorssiarien. Jo li vaig que ho sentia molt per tot el que li havia passat. L'home em va dir que si volia anar a casa meua, que ell em portaria, perquè volia conèixer a la meua mare. Li vaig dir que sí, perquè no tenia res de dolent. Vaig agafar les meues coses i vam pujar al seu cotxe i, en 15 minuts, vam arribar a la meua casa. Vam picar el timbre i quan la meua mare va sortir i va veure a l'home em va dir que anés a la meua habitació i que no sortís perquè volia parlar amb aquell home. Però mentres m'en anava, discretament vaig posar el

meu mòbil a grabar i el vaig tirar al terra per després escoltar tot el que estaven parlant. Que fas ara aquí? Va preguntar la meua mare molt enfadada. Ho sento molt, no hauria d'haver fet això, perdona'm Siesplau. Va dir l'home. Mira et perdona't, perquè crec que la nostra filla li agradaria tenir l'occió de passar el que li queda de vida amb el seu pare biològic. Va dir la meua mare seria. Moltes gràcies, no ho tornaré a fer. Va dir l'home content. La meua mare va venir a la meua habitació, i tots dos es van sentar al meu llit.

La meua mare em va dir que volia parlar amb mi sobre qui era aquest home. Jo li vaig dir que d'acord. Doncs mira, ell es diu Alex. Va dir-me. I de que el coneixes, si es un desconegut, no? Vaig afirmar. A veure, que un desconegut no soc. Va dir-me ella mica enfadada. I si no es un desconegut, que és? El veí? Un company teu de feina? Un client? Vaig començar a preguntar moltes coses. Tenia intriga per saber qui era. Que no! És el teu pare! Va cridar la meua mare. És impossible jo no tinc pare, em va abandonar de petita. Vaig dir jo. Mira Carla, l'Alex no et ve

abandonar, jo li vaig dir que estaves morta, perquè em va fer moltes coses dolentes, però perquè no t'enfadesis amb mi et vaig enganyar, ho sento molt per tot. Va dir ella avergonyida. No passa res, se que per tu a estat difícil criar-me sola, et perdono, però què es tot el que et va fer el meu pare? Vaig preguntar jo. Doncs... Son moltes coses, és millor deixar el passat. Va dir-me ella. L'important es que no ho tornes a fer. Va afegir el meu pare. Van passar els dies i funcionavem com una família normal, però un dia, això va canviar. Aquell dia era el meu aniversari, i el meu pare va anar a comprar el pastís i totes les decoracions. Anaven passant les hores i ell no venia, era ja per la nit i estavem preocupades així que vam decidir trucar a la Policia. Van arribar en dos minuts i van començar a investigar entre totes les seves coses. Em van demanar el seu DNI per seguir investigant, però quan vam anar-hi nosaltres no hi havia res seu. Es va emportar tota la seva roba, les seves sabates i ja no quedava res seu. Vaig prova de trucar-lo, però sortia que el seu telèfon estava apagat. Estava desesperada i la meua mare.

m'estava tranquil·litant. Quan van venir els
polícies ens van dir que tenien una mala
notícia. Vaig cridar que quina era, i ells
van dir que el meu pare s'havia marxat.
Vaig començar a plorar. Mama, perquè m'ha
de passar això a mi? A Sobre el dia del
meu aniversari. Ho sento molt per tot el que
t'està passant. Va dir la meua mare, ho
passa res, se que tu m'estimes i amb això
ja en tinc suficient. Vaig dir jo, Si, jo t'estimo
molt dragoneta. Va dir la meua mare molt
contenta. Ens vam fer una abraçada i vam
seguir la nostra vida les dues soles molt
contentes.

Fi.

~Luna~